

stemmelse om, hvor Sag skal anlægges, nemlig ved Retten paa det Sted, hvor Boet behandles. Derved kan man jo faa Spørgsmaal, vedrørende deres Skiftebehandling om, hvorvidt de have forset sig mod de Pligter, der paahvilede dem som Eksekutorer, mod de almindelige Pligter, som paahvile dem med Hensyn til en behørig Skiftebehandling, bragt for Domstolene, derunder naturligvis ogsaa Spørgsmaalet om Eksekutorsalær — forudsat, at Testator ikke har fastsat dette, thi har Testator fastsat det og fastsat det til en Brødbakke, nogle Kopper eller Øseftager, saa kan Eksekutor ikke faa mere. Har derimod Eksekutor ikke fastsat det, og man finder Salæret overdrevent stort, saa er man i Virkeligheden stillet paa samme Maade over for *executores testamenti*, som man er stillet lige over for en Sagfører, som man finder betinger sig et overdrevent Salær, eller som man f. Eks. er stillet over for en Læge, der beregner sig et overdrevent stort Honorar. Det samme, som man kan gøre i disse Tilfælde, kan naturligvis gøres med Hensyn til *executores testamenti*. — Det ærede Medlem gjorde nogle Udfættelser med Hensyn til den Sikkerhed, der kunde fordres, og var utilfreds med, at den højest kunde være 20,000 Kr., hvilket det ærede Medlem fandt var lidt, medens han dog samtidig bemærkede, at det kunde være meget vanskeligt for mangen en Sagfører at stille denne Sikkerhed. At det kan være vanskeligt for en Sagfører at stille en saadan Sikkerhed, dermed have vi imidlertid slet ikke noget at gøre, det er ikke Sagførernes, men Publikums Tare, vi skulle varetage, og selv om det i Almindelighed er Sagførere, der ere Eksekutorer, behøver det jo i øvrigt ikke altid at være det. Jeg finder nu ikke, at det er et lille Beløb, der kan fordres som Sikkerhed; jeg finder det tværtimod meget højt, men finder det tillige ganske naturligt at sætte den Grænse: Vi maa nemlig huske paa, at Eksekutor er en lovlig Skifteforvalter, som eksisterer i Kraft af Lovgivningen plus Arveladerens Tillid, der i Henhold til Lovgivningen har gjort ham til Eksekutor, og den Sikkerhed, som forlanges af ham, er den højeste Sikkerhed, som, saa vidt mig bekendt, Staten paa noget Punkt kan fordrø af sine Embedsmænd, nemlig 20,000 Kr. Der kan naturligvis lides Tab — selv om Sikkerheden var 100,000 Kr., kunde han jo løbe med 1 Million — men det er af den Slags Ting, som man i det hele taget er udfat for her i Livet, og sfer det, at Eksekutor gør noget saadant, maa Arvingerne i det Tilfælde som i saa mange andre lide Tab paa Grund af Arveladerens Dispositioner. Naar

det ærede Medlem ankede over, at Skifteretten kunde bestemme, hvori Sikkerheden skal bestaa, er det vistnok en ganske naturlig Bestemmelse, der herom findes i Lovforlaget. Det, som det her gælder om, er jo blot at faa en virkelig Sikkerhed. Naturligvis kan det være meget rart at have en reel Sikkerhed, men kan den paagældende stille behørig Kaution for det Beløb, Skifteforvalteren forlanger, hos en vederhæftig Mand, kan dette vel ogsaa efter Omstændighederne være godt. Naar der saa efter det ærede Medlems Mening tillige burde træffes Bestemmelser om, at der skulde kunne meddeles formentlig af Skifteretten Prohibitivpaategning paa Voets Værdipapirer, mener jeg, at dette lader sig ikke gøre, idet det strider imod, at Eksekutor er Skifteforvalter og har Krav paa den samme Tillid som den af Staten ansatte Skifteforvalter. — Jeg tror, at jeg nu har berørt de fleste Betragtninger som det ærede Medlem kom ind paa. Med Hensyn til § 5 fandt han, at Kontrollen, der blev mulig gennem denne Bestemmelse, var ringe. Jeg vil dog være meget glad, naar jeg kan faa den Kontrol med *executores testamenti*, som her er bestemt, idet det omtrent svarer til de Regler, som gælde om den Kontrol, som øves med Skifteforvalterne rundt omkring i Landet. Det er omtrent de samme Regler. Foruden det, at der kan foretages Kassæfterhyn hos dem, have de at indsende deres Skifteekstrafter og til Tider ogsaa at indsende til Amtet deres Kassæbog med den øvrige Dokumentation. Jeg synes nok, at dette frembyder en ret god Betryggelse. Dette er en Betryggelse og en Kontrol, som det er nok at anvende under Forhold, hvor der ikke er Grund til at nære nogen Tvivl om, at den enkelte er fuldstændig redelig, men hvor disse Foranstaltninger dog skulle til for at sikre sig, at Folk ikke gøre sig skyldige i Uorden, der jo som oftest er det, som afføder Uredelighed paa disse Omraader. Naar de maa have deres Ting i Orden, naar de skulle indgive deres Kasseregnskab, og til Tider tillige skulle indsende deres Kassæbog, ledsaget af Dokumentation for Anbringelsen af Voets Beholdning, til Efterhyn, og naar Skifteretten, hvis den begynder at tvivle, er berettiget til paa ethvert Tidspunkt at kræve Kassæbogen og den ommeldte Legitimation, forekommer det mig, at dette er ikke lidet betryggende; i alt Fald er det meget mere betryggende end det, vi nu have. Naar det ærede Medlem saa omtalte, at disse Bøder fra 2—10 Kr. ere saa smaa, saa maa man dog huske paa, at det er Tvangsbøder, sigtende til at gennemføre, at de paagældende